

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

Vbi sit Deus. Cap. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

sphæras, sempiternitas temporalis; in hæc demum, quæ sphærarum motu, virtuteq; fiunt, quædam portio tēporis. Insuper in Deo, nulla est humana virtus, sed est scopus, & eminentissima ratio virtutū omnium; propterea rectius fons vniuersæ iustitiæ, & supra iustitiam dicitur collocatus, quàm iustus: & cum in eo humanæ virtutes non insint, hoc est mirabile, quòd homo per virtutē redditur similis Deo. Cuius ratio duplex est: prima; quia virtus omnis est purificatio; animus purus, & sua puritate, & receptione Diuinorum munerum, est similis Deo: altera ratio est; quia quamuis Deus per formam non sit iustus, attamen est talis per causam. & eminentiam.

Vbi sit DEVS.

CAP. VIII.

Primum rerum omnium initium, vt à cæteris mensuris est liberum, ita à loco omni ex parte est solutum: nam si locum exposceret, non esset absolutè primum, nec absolutè principium; nam aliud supponeret. Verùm, quia nos loco circumscripti, alicubi ea omnia esse iudicamus, quæ sunt; propterea, vbi sit Deus, considerandum occurrit. Si quærimus, vbi sit Deus, & consideramus esse alicubi, vt corpora, vel formæ corporum sunt in loco; proculdubio Deus nullibi est. Insuper, si consideramus esse alicubi, vt anima, vel participatæ montes; ita quoque

que nullibi est: non enim ad aliquam Mundi partem contrahitur, vt illæ. Demum, si consideramus esse alicubi, quia sit vbique: & ita sit vbique, vt omnia contineat, & à nullo contineatur: sic Deus vbique esse dicetur. ideo iure de eo canitur: Cœlum, & terram ego impleo. insuper: Si ascendero in cœlum, tu illic es: & si descendero ad infernum, ades. Rectè quoque de eo dicimus, quòd non propriè est vbique: sed potius ipse hoc ipsum est, quod à nobis appellari solet vbique: & est vbique Deus, per præsentiam, vt omnia cognoscens: per potentiam, vt omnia seruans: per essentiam, vt res nil aliud sunt, nisi eius vmbra, & imitatio. Sic Deus cunctis rebus adest, ad ea non accedens: abest, non recedens: sed res potius accedere ad eum, & recedere dicantur: nam procul abesse ab eo, est non esse: vel esse minus, & obscurius. Insuper, si Deum consideramus, vt ab omnibus omni ex parte solutum: sic super Cœlum collocatur. propterea Plato in Phædro locum supercœlestem miris laudibus commendandum asseruit: & Orpheus de Deo cecinit:

Cuncta fouens, atq; ipse ferens super omnia sese.

Quòd si etiã præcipuum aliquè locū ei assignare volumus, id efficere possumus dupliciter: primò, respiciendo ad ea, quæ verè sunt: ideo dicimus, Deum in culmine mentis lucere: secūdo, respiciendo ad corpora: sic in Cœlo, & in excelsis habitat. de quo cecinit Homer.

*Esse solum diuis subnixum semper Olympum
Fama est, haud ventis tremefactum, haud im-
bribus vltum.*

Et in Psalmis legitur: Caelum, coeli Domi-
no; terram autem dedit filiis hominum. De-
mum non sine ratione Deus in Sole esse dici-
tur, iuxta illud; In Sole posuit tabernaculum
suum. Quod verum est; primò, quia Sol est vi-
sibilis imago eius, vt cum antiquis Theologis
dixit Plato: secundò, quia manifestissimè per
Solem, in hunc mortalem orbem suas vires ef-
fundit; quibus de rebus Arist. re vera à Plato-
ne non dissentit.

De Prouidentia.

CAP. IX.

Pincipi adeò propria est prouiden-
tia, vt sine ea nec dici Princeps, nec
esse vllò pacto valeat; & quò Prin-
ceps fuerit eminentior, eò eminen-
tior ei prouidentia conuenit: Deus omnium
consensu, Princeps est eminentissimus: iurè
itaque ei prouidentia conuenit suprema, & e-
minentissima: quod etià eo confirmatur; quia
principis, ob dependètiã populorum ab eo,
mirumque cum eo nexum, maximè proprius
est amor erga populos; ex amore confurgit de-
re amata cura, & sollicitudo; à Deo maximè
pendet Mundus, & nil in eo est, quod nò pen-
deat ab illo; maximè itaque diligitur, & si ma-
ximè diligitur, etiam summo opere curatur.

Id